ποίου τὴν ἀπόλυτον ἰσχὺν πᾶς τις ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίζῃ, καὶ ἂν ἀκόμη τὸ καθεστὼς τοῦ τόπου εἶναι μοναρχικόν. Ὅταν δὲ ἡ Κυβέρνησις παρέχει αὐτὴ εἰς τοὺς Κυβερνωμένους πολίτας τὸ ἠθικὸν παράδειγμα τῆς εὐλαβεστάτης ὑποταγῆς πρὸς πάσας τὰς διατάξεις καὶ ἀπαγορεύσεις τῶν κειμένων νόμων, τότε τὸ θετικὸν δίκαιον μιᾶς πολιτείας πεφρούρηται εὐσυνειδήτως καὶ διαρκῶς ὑπὸ τοῦ σεβασμοῦ πάντων τῶν πολιτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐκεῖνος ὁ συνταγματικὸς ἄρχων, ὅστις λησμονῶν ἐπὶ τοσοῦτον ἑαυτόν, ἐτόλμα νὰ ἀναφωνήσῃ ἀπὸ ἐθνικοῦ τινος βήματος ἐν πλήθοντι ἀκροατηρίῳ «ἡ νομιμότης μᾶς φονεύει», ἤθελεν ἀνατραπῇ ὅσον τάχος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁμοφωνίας τῶν συριγμῶν καὶ τῶν καταρῶν τοῦ ἀκροαζομένου αὐτὸν λαοῦ. Ἐν τῇ νομίμῳ καταστάσει τῶν πολιτειακῶν πραγμάτων, πᾶσαι αἱ νομοθετικαὶ διατάξεις, αἱ ἀπαρέσκουσαι εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ἔθνους, δύνανται πάραυτα νὰ καταργηθῶσιν ἢ περιπέσωσιν ἁπλῶς εἰς ἀχρηστίαν, ἀφ' οὗ ὁ λαὸς θελήσῃ τοῦτο σπουδαίως· ἡ βεβαιότης δὲ αὕτη κατευνάζει πάσας τὰς ἀνησυχίας καὶ διακωλύει πάσας τὰς μικρὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀνατροπῆς τῶν πραγμάτων, τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἐν ταῖς συνταγματικαῖς πολιτείαις, ὅπου πάντοτε σχηματίζονται πάγια πολιτικὰ κόμματα—ἡ συμπολίτευσις καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις—εὐλόγως δύναταί τις νὰ ἀναφωνήσῃ μετὰ τοῦ συντάκτου Γερμανικῆς τινος ἐφημερίδος «ἡ καθιερωμένη ἀρχὴ τῆς ἀντιστάσεως εἶναι ἡ βάσις ὅλων τῶν ἐλευθεριῶν μας». Τῶν ἀτιμήτων δὲ τούτων λαϊκῶν ἐλευθεριῶν τὸ πολυτιμότερον καὶ σεβαστότερον γέννημα καὶ προϊὸν εἶναι ἡ ἐκλογικὴ ψῆφος, ἡ ψηφοφορία τοῦ λαοῦ, περὶ ἧς καὶ τῶν διαφόρων ἐκλογικῶν συστημάτων θέλομεν ποιήσει τὸν ἀνήκοντα λόγον ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φύλλῳ.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οὐδεὶς ἐγγράφεται συνδρομητὴς τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἄνευ προπληρωμῆς τῆς ἑξαμηνιαίας ἢ ἐτησίας αὐτοῦ συνδρομῆς.

Οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι νέοι συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ συνοδεύωσι τὴν αἴτησιν αὐτῶν μετὰ τῆς ἀποστολῆς τῆς συνδρομῆς των. Πᾶσα δὲ αἴτησις τοιαύτη, ἀπευθυντέα πρὸς τὸν Συντάκτην κ. Στυλ. Μ. Τσουδερὸν, ἐλευθέρα ταχυδρομικῶν.

Οἱ δεχόμενοι τὰ τρία πρῶτα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν καὶ μὴ ἐπιστρέφοντες αὐτὰ ἐγκαίρως, θεωρηθήσονται τακτικοὶ συνδρομηταί, ὑπόχρεοι ἐκ τοῦ νόμου εἰς πρώτην ζήτησιν νὰ καταβάλωσιν ἡμῖν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς προσωρινῶς παυθείσης συναδέλφου «Ἀρκάδιον», κ. Στυλ. Καλαϊτσάκῃ, ἡ «Παρρησία» θὰ στέλλεται τοῖς συνδρομηταῖς αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης συνδρομῆς ἐκτὸς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐπλήρωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «Ἀρκαδίου».

Ἔστω τέλος εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ, ὅτι οἱ συνδρομηταὶ τοῦ φύλλου ἡμῶν λογισθήσονται συνδρομηταὶ καὶ τοῦ μετ' ὀλίγον εἰς μέγα σχῆμα ἀναφανησομένου εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ὁρίζοντα «Κήρυκος τῆς Κρήτης», ἐν ᾧ θέλομεν δημοσιεύει ὡς ἐπιφυλλίδα «τοῦ Hoeck τὴν ἀρχαίαν Ἱστορίαν τῆς Κρήτης μέχρι τῶν Ἐνετικῶν χρόνων», καὶ οὕτως οἱ κύριοι συνδρομηταὶ ἡμῶν ἄνευ δαπάνης, δωρεὰν τρόπον τινά, θέλουσιν ἔχει εἰς χεῖρας αὐτῶν τὸ σπουδαιότατον τοῦτο διὰ πάντα Κρῆτα καὶ Ἕλληνα ἔογον τοῦ σοφοῦ Γερμανοῦ ἱστοριογράφου.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

Τὸ Γραφεῖον τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος καὶ τὸ Τυπογραφεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Στ. Καλαϊτζάκη μετεφέρθησαν πάλιν εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν «Καμαράκι» κατάστημα, εἰς ὃ καὶ πρότερον ἦσαν ἐγκατεστημένα.

Ἐπιχώρια

Παῦσις «Ἀρκαδίου».

Τὸ πολλάκις ἐπαναλαμβανόμενον, ὅσον ἐνδιαφέρον καὶ ἂν ἦνε, γεννᾷ κόρον καὶ ἀηδίαν εἰς τοὺς ἀκούοντας, ἂν ὄχι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν λέγοντα.

Μάταιον, σχολαστικὸν καὶ ἀηδὲς θεωροῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐπὶ τῇ παύσει τῆς συναδέλφου «Ἀρκαδίου», ὅτι ἡ παῦσις αὕτη εἶναι παράνομος, εἰς θεμελιώδεις διατάξεις τῆς συμβάσεως τῆς Χαλέπας ἀντιβαίνουσα, διότι τοῦτο τὸ γνωρίζει ἐν Κρήτῃ καὶ ὁ ἔσχατος ἀγρότης Κρής.

Οἱ καταπατούμενοι Νόμοι ὑπάρχουσιν· αἱ σχετικαὶ περὶ τύπου διατάξεις ἐπανειλημμένως ἀνεδημοσιεύθησαν. Ἀπόκειται λοιπὸν εἰς τὴν κατ' αὐτὰς συνερχομένην Βουλὴν, νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, ἂν οἱ Νόμοι ἦναι ἢ ὄχι ὑποχρεωτικοὶ καὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν.

Προσθέτομεν μόνον ὅτι, ἡ παῦσις τοῦ «Ἀρκαδίου» ἔχει καί τι τὸ πρωτότυπον. διότι τὸ σχετικὸν διάταγμα τοῦ Γραφείου τοῦ τύπου δὲν ἀναφέρει οὔτε τὸ μέρος, ὅπου ἐκδίδεται ἡ παυομένη ἐφημερίς. οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου οὔτε τὸ φύλλον οὔτε τί ἦτο τὸ προκαλέσαν τὴν παῦσιν πειρακτικόν, ὅπως λέγει τὸ διάταγμα.

Καὶ ἓν εὐχάριστον γεγονός.

Τὴν ἡρωϊκὴν τοῦ Ἀτσιποπούλου κωμόπολιν πρὸ πέντε καὶ πλέον ἐτῶν ἐλυμαίνετο ἡ ἐπάρατος διαίρεσις, ἥτις εἰσχωρήσασα μεταξὺ τῶν ἄλλοτε ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ συζώντων κατοίκων μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ἐχθροὺς ἀμειλίκτους· φόνοι, τραυματισμοί, ζωοκτονίαι, φυγοδικίαι, ἀπειλαὶ κ. τ. λ, χάριν ἐκδικήσεως συμβαίνοντα, πολλάκις ἦσαν τὰ ἐξ Ἀτσιποπούλου.

Τινὲς ἐκ κακῶς ἐννοουμένου συμφέροντος ὑπέθαλπον τὰ πάθη μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ ἰσχυροτέρων οἰκογενειῶν Ἀτσιποπούλου, Λιαντρῆ καὶ Παπατζανῆ, ἃς ἐχώρισαν εἰς δύο ἐχθρικὰ στρατόπεδα.

Οἱ πλεῖστοι τῶν χριστιανῶν τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ρεθύμνης καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν μεγάλως ἐθλίβοντο ἐπὶ τῇ λυπηρᾷ ταύτῃ καταστάσει τοῦ Ἀτσιποπούλου. Πολλάκις διεπράττοντο ὑπὸ ἄλλων ἐγκλήματα κατὰ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τῶν διαμαχομένων οἰκογενειῶν, τὰ ὁποῖα ἀπεδίδοντο εἰς τοὺς ἀντιθέτους. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπόπειρα συμφιλιώσεως ἐγένετο ἀλλ' ἀπέτυχεν.

Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἑβδομάδα εὐτυχῶς, κατωρθώθη ἡ συμφιλίωσις, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν κ. κ. Ἀριστίδου Παπαδάκη καὶ Δημητρίου Ζανιδάκη καὶ τῇ μετ' αὐτῶν πρὸς τοῦτο συνεργασίᾳ τοῦ κ. Χ. Ἀσκούτση, μεσολαβούντων καὶ ἄλλων τινων προσώπων ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ Ἀτσιποπούλου. Ἡ συνδιαλλαγὴ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμετέρα πόλει, ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ κ. Δημητρίου Σηφογιαννάκη, τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα. Οἱ συμφιλιωθέντες, ἀσπασθέντες ἀλλήλους τὸ ἱερὸν φίλημα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου, ἀνεχώρησαν εἰς Ἀτσιπόπουλον ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν καὶ τῆς γενικῆς χαρᾶς τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Ἐν Ἀτσιποπούλῳ τὴν ἑσπέραν ἐγένετο πολυπληθὲς συμπόσιον, εἰς ὃ παρεκάθησαν οἱ συμφιλιωθέντες μετὰ πολλῶν, τῶν πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων αὐτῶν· αἱ δ' ἐπὶ τῇ συμφιλιώσει ἑορταὶ καὶ τὰ χαρμόσυνα ᾄσματα διήρκεσαν ἐπὶ δύο ἡμέρας. Ὁ Ἰωάννης Παπατζανῆς, πρὸ πολλοῦ φυγοδικῶν ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ τραυματισμῷ κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Λιαντρῆ, προσῆλθεν εἰς Ἀτσιπόπουλου τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς συμφιλιώσεως καὶ ἀπήλαυσεν ἐμφαντικώτατα τῆς γενικῆς χαρᾶς τῶν ὁμοχωρίων του.

Ἤδη δὲ οἱ τέως ἀμείλικτοι ἐχθροί εἰσιν, ὡς καὶ πρότερον. ἔνθερμοι καὶ εἰλικρινεῖς φίλοι.

Τὸ εὐχάριστον τοῦτο γεγονὸς μετ' ἀφάτου χαρᾶς χαιρετίζοντες, εὐχόμεθα, νὰ ἐπέλθῃ συμφιλίωσις γενικῶς μεταξὺ τῶν περὶ ὄνου σκιᾶς μαχομένων κομματικῶν ἀντιπάλων, μάλιστα δὲ μεταξὺ τῶν κατοίκων ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἵνα λείψῃ ἐπὶ τέλους ἡ μαστίζουσα πολλὰ χωρία τῆς Κρήτης ἐμπαθὴς κομματικὴ διαίρεσις, ἥν, πρὸς ὄλεθρον τοῦ ἁπλοϊκοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν, ὑπέθαλψαν καὶ ἐγέννησαν κακοήθεις καὶ μοχθηρόφρονες πολιται, ἁπλῶς καὶ μόνον χάριν ἀνηθίκου πολιτικοῦ κέρδους.

Ἀπόπειρα φόνου κατὰ Βισταγιανῶν.

Κατὰ τὴν 22αν Ἀπριλίου, ἀναχωροῦντες ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰς τὸ ἑαυτῶν χωρίον οἱ κ. Χ. Φραγάκης, Γ. Φραγάκης καὶ Π. Φραγάκης καὶ πεποιθότες, ὅτι ἀσφάλεια ζωῆς ὑπάρχει, προὐχώρουν συνδιαλεγόμενοι καθ' ὅλην τὴν ὁδόν. Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνδιαλέξεως καὶ κατὰ τὴν τοποθεσίαν «Ἀχλάδαν», ὀλίγον κατωτέρω ἐν τῇ Μεσσανῇ Χαλέπᾳ, σφαῖρα πυροβόλου, σκοπίμως ριφθεῖσα, ἵνα φονεύσῃ τινὰ τούτων, διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν, διευθυνομένη ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, καὶ μὲ ὁρμὴν ἐκαρφώθη εἰς τοὺς παραπλεύρως εὑρισκομένους θάμνους. Οἱ συνοδοιπόροι ἐπετάχυνον τὰ βήματα τῶν ἵππων, ὅπως ταχύτερον ἀνέλθωσιν εἰς ὑψηλότερον μέρος, καὶ ἀνακαλύψωσι, τίς ὁ ἐνεδρεύων· ἀλλ' ἡ τοποθεσία εἶναι τοιαύτη, ὥστε δύνανται οὐχὶ εἷς ἢ δύο νὰ κρυφθῶσιν, ἀλλὰ πολλαὶ δεκάδες· ἀπέφυγον δὲ καὶ τὴν κατὰ τόπον ἐξέτασιν, καθ' ὅτι, μὴ φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ὅπλα, ἐφοβήθησαν, μήπως καὶ δευτέραν φορὰν πυροβοληθῶσι καὶ οὕτω πέσωσι θῦμα τῆς περιεργίας αὐτῶν· ἐθεώρησαν ὅμως καλὸν, ἵνα σπεύσωσι καὶ εἰδοποιήσωσι τὸν σταθμάρχην κ. Στυλιανὸν Πάτερον, ὅπως μεταβῇ ἐκεῖ καὶ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πυροβολήσαντος. Ἀλλ' οὗτος εἶναι γνωστὸς ἐκ προηγουμένων γεγονότων, καὶ δέον νὰ συλληφθῇ ἐὰν τὸ δικαστήριον θελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὑπὸ τὴν αἰγῖδα αὐτοῦ διατελούντων φιλησύχων Μπισταγιανῶν· οὗτος εἶναι ὁ Φραγγιᾶς Σκαλίδης, ὅστις οὐ μόνον πανδήμως διακηρύττει, ὅτι θέλει φονεύσῃ Μπισταγιανούς τινάς, ἀλλὰ καὶ ἀπεπειράθη νὰ πράξῃ τοῦτο κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Λουγουδάκη, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπετέθη, ἐνῷ ἐπανήρχετο ἐκ τῆς Ρεθύμνης εἰς τὸ χωρίον του, τὸν ὁποῖον ὅμως ἔσωσεν ὁ ἐξ ἀρίστης οἰκογενείας τῶν ὀθωμανῶν καταγόμενος Χουσεΐνης Σουμανάκης, ὅστις πάντοτε διακρίνεται ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ φιλειρηνικῇ διαθέσει, προσθέτων συγχρόνως, ἀφοῦ ἐγνώρισε τὰς διαθέσεις τοῦ Φρ. Σκαλίδη, ὅτι οὐδόλως θέλει τῷ ἐπιτρέψῃ, νὰ βλάψῃ χριστιανόν, καθ' ὅτι ὁ τοιοῦτος φόνος ἴσως ἀποδοθῇ εἰς τοὺς ὀθωμανούς· τότε δὲ ὁ ἀτρόμητος Σκαλίδης εἶπεν, ὅτι λάθος ἔκαμε νὰ μὴ παραμονεύσῃ τὸν Σ. Λαγουδάκην εἰς ἐλαιῶνά τινα, καὶ ἐκεῖ νὰ τὸν σφάξῃ· τοῦτο ὅμως ἐπιφυλάττεται νὰ πράξῃ εἰς ἄλλον. Ταῦτα πάντα μαρτυροῦσιν, ὅτι ὁ ἐνεδρεύων, καὶ προσπαθῶν νὰ φέρῃ βλάβην τινὰ κατὰ τῶν ἐκεῖθεν διαβαινόντων Μπισταγιανῶν, οὐδεὶς ἄλλος εἶναι ἢ ὁ Φρ. Σκαλίδης, οὗτινος ἡ διαγωγὴ εἶναι γνωστοτάτη. Ἐὰν ὅμως τὸ δικαστήριον δὲν λάβῃ τοῦτο ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν καὶ δὲν ἐνεργήσῃ τὴν σύλληψιν καὶ αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ τοιούτου, οἱ Μπισταγιανοὶ ἀπόφασιν ἔχουσι, νὰ μὴ ἔρχωνται εἰς τὴν πόλιν δύο ἢ τρεῖς, ἀλλὰ κατὰ δεκάδας καὶ ὡπλισμένοι· καθ' ὅτι ἄλλως κινδυνεύει καθ' ὁδὸν ἡ ζωὴ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου γενιτσάρου, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως, ἐπειδὴ καὶ πρὸ τῆς κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Λαγουδάκη ἀποπείρας φόνου, τρεῖς ἄνθρωποι παρεμόνευον τὸν Ἐμμ. Ψιστάκην εἰς θέσιν «Κουμτὲ», ὅπως τὸν φονεύσωσι, τοὺς ὁποίους ὅμως ἀπέτρεπε τοῦ τοιούτου ὁ Στυλ. Καλαϊτζῆς. Ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀγνοεῖ τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς ταῦτα προέρχονται. Καίτοι πολλάκις δι' ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν ἐζητήθη ἡ θεραπεία τῶν τοιούτων φοβερῶν κακουργημάτων, ἅτινα ὠθοῦσιν εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας κοινωνίαν, ἥτις μέχρι τῆς χθὲς διετέλει ἐν ἁρμονίᾳ, ὅπως δύναται νὰ μαρτυρήσῃ τοῦτο ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία Ἀμαρίου, οὐδεμία ὅμως ἐνέργεια ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ἐγένετο. Σήμερον λοιπὸν χάριν τοῦ κακούργου, νὰ κινδυνεύῃ ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία τῶν φιλέργων κατοίκων τῆς Μπισταγῆς! Ἀλλ' εἰς τοῦτο τίς πταίει;

⁂

—Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις Καταστημάτων τοῦ ἐκδότου Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ Β'. τεῦχος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Ἀλ. Ρ. Ραγκαβῆ, περιέχον 24 εἰκόνας ἐν τῷ κειμένῳ καὶ ὁλοσέλιδον εἰκόνα τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ἕκαστον τεῦχος τιμᾶται ἑνὸς φράγκου, οἱ προπληρώνοντες τὸ ὅλον σύγγραμμα ἤτοι καὶ τὰ 50 τεύχη τὸ λαμβάνουσιν ἀντὶ 30 μόνον φράγκων. Τὸ τρίτον τεῦχος ἐκδίδεται μετὰ 15 ἡμέρας.

═ Ὁ κάλλιστος νέος κ. Θεόδωρος Μαρκουλάκης, διδάκτωρ τῆς Νομικῆς καὶ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Σφακίοις πρωτοδικῶν, ἐμνηστεύσατο ἐν Χανίοις τὴν εὖ ἠγμένην καὶ συμπαθῆ δεσποινίδα Ἀγλαΐαν Ἐρ. Μαάτσου. Οἱ ἐν Ρεθύμνῃ φίλοι συγχαίροντες, εὔχονται στέψιν ταχεῖαν.

Συγχαρητήρια.

Οὐδεὶς τῶν μέχρι τοῦδε διορισθέντων Γενικῶν Διοικητῶν Κρήτης ἔλαβε τοσαῦτα συγχαρητήρια ὅσα ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ νέος Γενικὸς Διοικητὴς κ. Νικολάκη Πασσᾶς Σαρτίνσκης.

Πρὸ τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχωρήσεώς του ἡ Α. Ἐξοχότης ἔλαβε συγχαρητήρια τηλεγραφήματα τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης, τοῦ Ἐπισκόπου Κυδωνίας, τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, πλείστων βουλευτῶν ἐξ ὅλων τῶν τμημάτων καὶ πλείστων ἐπισήμων προσώπων. Ἡ Α. Ἐξοχότης τηλεγραφικῶς ἐπίσης καὶ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐγενείας ἀπήντησεν εἰς ἅπαντα τὰ τηλεγραφήματα

Ἐν γένει ἡ ἐκ τοῦ διορισμοῦ τῆς Α. Ἐξοχότητος ἐντύπωσις εἶναι εὐχάριστος.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

εἰς τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον Ρεθύμνης

Οἱ κ. κ. Ἰωάννης Μ. Τσουδερός, πρόεδρος τῶν ἐν Ἡρακλείῳ Πρωτοδικῶν, καὶ Στυλιανὸς Μ. Τσουδερός, τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, ᾐτήσαντο, ἵνα ἐγγραφῶσιν ἐτήσιοι συνδρομηταὶ διὰ μίαν λίραν τουρκικὴν ἑκάτερος.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κ. Ἰ. Μ. Τσουδεροῦ προσηνέχθησαν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου τὰ ἑξῆς βιβλία:

1) *Ἱστορία τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ* 1866 *ὑπὸ Ἰουλίου Βαλλῶ, Γάλλου ἐθελοντοῦ ἀγωνισθέντος ἐν Κρήτῃ. Τόμ.* 1.

2) *Ἱστορία τοῦ Ἰονίου Κράτους ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἑνώσεως ὑπὸ Π. Χιώτου. Τομ.* 2

3) *Ἱστορία τῆς νήσου Χίου ὑπὸ Ἀλεξ. Βλαστοῦ, Τομ.* 2

4) *Τὸ Κρητικὸν Θέατρον ὑπὸ Κ. Σάθα.*

5) *Τὰ Νεοελληνικὰ ἢ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κορίνθου ὑπὸ τῶν Ρωμαίων (*146 *π. χ) μέχρι τοῦ* 1821 *ὑπὸ Δ. Πολυζωΐδου, Τομ.* 2.

6) *Γκυζώτου Μελέται περὶ Χριστιανικῆς Θρησκείας.*

7) *Ἡ Πάπισσα Ἰωάννα, ὑπὸ Ἐμ. Ροΐδου.*

8) *Τὸ Νεώτερον Πνεῦμα ὑπὸ Ἐδγὰρ Κυϊνέ. Τόμ.* 1

9) *Ἐθνικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ* 1866 *ὑπὸ Βρετοῦ. Τ.* 1.

10) *Ἱστορικαὶ Διατριβαὶ ὑπὸ Κ. Σάθα. Τομ.* 1,

11) *Μεσαιωνικῆς Βιβλιοθήκης Κ. Σάθα Τόμος Βος περὶ τῶν χρονογράφων τῆς νήσου Κύπρου.*